

Γέροντας Ανανίας: Αν τον άκουγαν τον Μέγα Φώτιο, ο πάπας σήμερα θα ήταν ορθόδοξος!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Μέγας Φώτιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (αριστερά καθιστός στον θρόνο). Μικρογραφία από χειρόγραφο της χρονογραφίας του Ιωάννη Σκυλίτζη (Μαδρίτη, Εθνική Βιβλιοθήκη).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

...Να πούμε δυο λογάκια για ένα πολύ μεγάλο, τρισεπτάλο άνδρα της εκκλησιαστικής αλλά και της βυζαντινής ιστορίας. Τον άγιο Μεγάλο Φώτιο, τον ισαπόστολο. Ίσος με τους Αποστόλους ο Φώτιος.

Έκαμε τόσα σπουδαία και τόσα μεγάλα, που αν σήμερα η ορθόδοξη Ανατολή συνεχίζει να ακμάζει και να προσφέρει, ό,τι αγιότερο, θα προσέφερε, αλλά θα ήταν στα σπήλαια και στις οπές της γης.

Βοήθησε τα μέγιστα, γιατί έκαμε τους Σλάβους χριστιανούς. Δεν τους έδωσε, όμως, την ελληνική γλώσσα, ήταν δύσκολη. Τους έφτιαξε, κατέγραψε την προφορική τους.

Αν τους έδινε την ελληνική γλώσσα, τότε σήμερα όλοι οι Σλάβοι θα ήσαν ελληνόφωνοι. Και δεν θα είμεθα έθνος ανάδελφον.

Αλλά μπράβο στον Μέγα Φώτιο, ο οποίος δεν σκέφτηκε στενά πατριωτικά, αλλά σκέφτηκε και ανθρώπινα και διεθνιστικώς. Με τον καλύτερο τρόπο. Και μπράβο του.

Ήταν πρώτα ορθόδοξος και μετά Έλληνα. Όπως κι εμείς είμεθα πρώτα ορθόδοξοι και μετά Έλληνες. Ελληνορθόδοξοι.

Να τα λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους. Λοιπόν. Ο Μέγας Φώτιος έκαμε τόσα πολλά για την αυτοκρατορία, τόσα πολλά για την Εκκλησία, όσο λίγοι.

Και πολέμησε και την αίρεση του παπισμού. Και γλύτωσε τη Δυτική χριστιανοσύνη για τρεις αιώνες ακόμη. Κι αν τον άκουγαν τον Φώτιο, ο πάπας σήμερα θα ήταν ορθόδοξος.

Και θα πρόσφερε πολλά σ' όλη Και τι θα κάνει; Θα έλθει. Η Εκκλησία μας εύχεται και «υπέρ της των πάντων ενώσεως».

Για τον Χριστό δεν περισσεύει κανένας. Όποιος κι αν είναι. Και αιρετικός και αμαρτωλός και διώκτης κι ο,τιδήποτε, δεν περισσεύει κανένας! Δεν έχει ο Χριστός κανένα για πέταμα.

Και έχει τις ιδιορρυθμίες, σε εισαγωγικά, να αγαπά όλους και αυτούς ακόμα που εμείς δεν θέλομε.

Αυτή είναι η Εκκλησούλα Του.

Και γι' αυτό η αθάνατη Εκκλησία, ο αθάνατος Χριστός μας, ο Αναστάς εκ νεκρών, κερδίζει και θα κερδίζει πάντοτε.

Και θα έχει αγωνία, μέχρι την τελευταία ημέρα του κόσμου, και ωσότου μπει στον Παράδεισό Του και ο τελευταίος πειναλέος ανθρωπίσκος.

Εξεφωνήθη την 30ή Ιανουαρίου 2008.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη, «Χειμερινό συναξάρι», τόμος β', των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία, 2008.

<https://bit.ly/3ut0e8I>